

je tisti neki Jožef Lopič, trgovec z jajci. Ne ve se, ali se je ponesrečil, ali si je hotel sam vzeti življenje, ali so ga hudodelci napadli. — Dalje so iz Drave potegnili truplo 70letnega vžitkarja Jožefa Škoka iz Zimice pri Sv. Barbari. Sneha ga je baje preveč pisano gledala in to je gnalo reveža v valove.

Vlak je zgrabil pri Teharjih neko 38letno Antonijo Cnglak ter jo vlekel kakih 100 metrov s seboj. Sirota je par dni pozneje v bolnišnici izdahnila svojo dušo v groznih bolečinah.

Strela je udarila v nedeljo dne 24. junija v gospodarsko poslopje Franca Kotnika v Framu. V fari Sv. Urbana je strela užgala troje posestev, pri Sv. Vidu niže Ptuja pa eno.

Ptujčan ponesrečen. Risarja Jožefa Wresnigga iz Ptuja, roj. 1870, je na ulici v Ljubljani zadela kap in je bil takoj mrtev.

Toča je dne 24. dne junija zopet napravila veliko škode po Slov. goricah in spodnjem ptuj-skem polju.

Šentjanž na Dravskem polju. Kako so klerikalci častili svojega farnega patrona? Na Sent-Janževo so tu klerikalci bili strašno pijani ter se obnašali huje kakor živina. Kakih 50 jih jih je bilo — sami naročniki „Slov. Gospodarja“ in „Naš Doma“, pobijali so se z noži in kamenjem, en drugemu so hoteli čreva vun izrezati. Stajerčijanca ni bilo ne enega zraven. Fihpos, to imaš lepo bando za seboj! To so sadovi tvojega hujkanja, ljudstvo je podivjano!

Zavoljo ljubice tepen je bil v spomladi J. Purgaj. Prišel je vasovat k svoji šocki Micki Kurnikovi na Ledineku v fari Sv. Ane na Kremperku, ali tam so ga počakali tekmeči in lop! lop! je pelo in ploskalo po zaljubljeni Purgajevi buči. Ker pa so mu s kolom tudi roko zdrobili, so bili ravnokar pred sodiščem kaznovanim in glavni napadalec — Naca Breznik s Ščavnice — je dobil 6 tednov zapor.

Huda nevihta je bila v Brezovci, v fari sv. Barbare v Halozah, dne 23. junija zvečer. Strela je zažgala posestvo M. Hebara, ki je do tal zgorelo. Tudi ena krava, svinja sta v ognju poginili. Siromak je pomilovanja vreden.

Kardinal Janez Zadravec, bolfanski župnik pri Središču. Po spodnještajerskih farovžih je Janez Zadravec, župnik pri Sv. Bolfanku pri Središču, znan pod imenom „kardinal“. Njegovi častiti sobratje se ob raznih pojedinah le preradi kratkočasijo in zabavajo na Zadravčev račun in celo farske kuharce kvikajo samega smeha, kadar čujejo o Zadravčevih doživljajih. Kar se tiče pameti, pa ta župnik ni na najboljšem glasu. Zadnjič smo dobili o njem sledeče poročilo: Dne 24. junija je župnik na prižnici rjovel, besnil in tulil, da ga je bilo groza gledati in poslušati. Tako je le med drugim govoril: Jaz sem si že snočka mislo in gnes ūtro, ka bom vam povedo! Pa vam tūdi moram povedati: včera sem dobil iz Ptuja kroto, to pa vi sami znate kaj je to. Gda je začela shajati, te sem dobjo ednok, zej pa drgoč, to-kroto. Pa sem vse prebrau, pa je vse laž, potem sem jo odneso v nesramno mesto (opomba stavca: to je bila res ganljiva pridiga! In vspricho Boga! fej!). Da, to je laž, da celo čez vero piše. Keri toto kroto bere pa verje, kcd drugij čast jemlje, je proklet! Bole vam ne morem zazijati, pa bo proklet! — Ja, ja, na nesramno mesto spadaš pravzaprav le ti, ljubli kardinal, s svojim nesramnim jezikom, ne pa v cerkev na prižnico, kjer se ima govoriti božja beseda!

Cestarji ptujskega okraja nam naznanjajo: V predzadnji številki „Novega slov. pankerta“ blatijo neki tepci našega okr. našelnika g. Or-niga, da je dal podreti še dosti dobre mostove, ki bi baje še služili več let. Tem naznanimo, da bomo vso pholat spravili vkup, da si naši prvaki in klerikalci skuhaajo iz nje zdravila za svoje bolehne butice. — Kaj je malo bolšega, iz tega bomo dali narediti očale vsem tistim bedakom, ki so les za dober spoznali. Kaj pa je še pravega lesa, pa gotovo zna okr. odbor, kje se ga potrebuje. To so gotovo brez drobtinice pameti ljudje, kateri v kranjskem pankertu blati-jo vse, kar ne trobi v njih rog.

Prvaška ljubezni do bližnjega. Pred kratkim je peljal g. Hempel iz Krasnic vino na kolo-dvor v Sent-Ilj v Slov. gor. Potoma se mu je zlomilo vozno kolo, ali najbližji prvaški kmet Zelzer, mesar in krčmar, mu ni hotel pomoči

in novo kolo posoditi in to zato ne, ker je Hempel slučajno Nemec. Omihe in ljubezni do bližnjega ta banda pač ne pozna.

Iz nunske šole. V Stradenu imajo nune šolo. Pred kratkem je tam nuna tako hudo pomatila neko devetletno dekletce, da je bilo vse plavo po telesu. Stariši, ne dajte otrok takim zgobjiteljicam!

Špitalič. Lušne „Marijine device“. V mari-borskem fihposu se znani dopisun iz Špitaliča hvalisa, kako so špitaličke Marijine device lepo igrale pri zadnji veselici. Seveda ne pozabi tudi fantov. Ali nekaj je pozabil omeniti: da so dotični fantje ob skušnjah za to veselico in po veselici najbolj „špali“ z dekleti, jih ščegetali, da so kar vriskale, potoma domov pa je baje marsikatera izgubila deviški venček. Stariši, zopet vidite, kaj počenjajo z vašimi hčerkami! Bodite previdni in na straži!

S črešnje je padel v Partinju, v fari Sv. Jurija v Slov. gor. 16 letni Franc Zorjan ter si zlomil levo roko. — V Štatenbergu pri Makolah pa je s črešnje padel 11 letni kočar-ski sin Fr. Mesarič.

Ljutomer. Okr. bolniška blagajna je dne 17. junija t. l. izvolila za predsednika g. Srčeka Vršič iz Ljutomer. Tega mlekozobnega me-hkužneza pa ni potrdila oblastnija. Dr. Chloupek, ti je pač zopet izpodletelo!

Ljutomer. Slavnost na Telovo. V „Slov. Go-spodarju“ z dne 21. junija št. 25 se nahaja dopis iz Ljutomer o obhajanju Telovega. K temu do-pisu pripomnimo, da se okinčavajo hiše na Te-lovo Bogu na čast pa tudi v katerikoli barvi, ker Bog je za vse ljudi, pa ne samo za slo-venske prenapetneže. Dopisnik bi moral tudi druga okna pogledati, namreč pri klerikalnem odvjetniku Grossmannu in pri devici Razlag, tam bi bil našel slovenske trobojnice. Za pri-hodnje je nasvetujemo dopisniku, da naj ne vlači otrok po časniki, ker s tem kaže neom-likanost.

Novi cerkveni zvonovi. Dne 15. julija bodo na Pilštajnu vlekli na turn nove zvonove, blaga pokojnica Tončka Vajdičeva je sama kupila en zvon za 1000 K Slavnost bo velikanska, saj je tudi po okolici znano, kako ganljivo pojó pil-štajnski zvonovi: „Pet drncljev en fižol, pet drncljev en fižol!“

Naša duhovščina je draga! V Sv. Miklavžu pri Ormožu morajo farmani plačati za popravo župnišča, gospodarskega poslopja in farovških hlevov do 13 000 K in vsak siromak mora tu za to plačevati 102-75% direktnega davka. Ko bi le potem častiti gospodeki bili pridni in pri-jazni do faranov, ko ti za nje tako lepo skrbijo!

Iz Dornave pri Ptuj. Neka Liza A. se zadnjič zaletava v kranjskem pankertu proti ne-katerim tamošnjim naprednim možem. Seveda sama ne zna „skup spraviti“ dopisa, ali poroča o vsem svojemu častivrednemu bratcu in ta potem skuha brozgo za prvaško-klerikalno kunjjo. Na-padeni možje so ji obljubili preskrbeti zato sedlo, podkovice in — prav hudega moža!

Koroške vesti.

Zbala se je nadzornika v Prevaljah poštna odpraviteljica Čebul (ter se je obesila, ko je došel višji poštni uradnik pregledovat pošto. In čudno, vse je bilo v najskrbnejšem redu.

Peskušen samomor. V Celovcu se je hotel umoriti neki domobranski vojak. Težko se je rnil in zdaj je v bolnišnici. Ne ve se, zakaj je to storil. — Dne 24. junija si je v nekem celovškem kopališču ključavničar Waller iz Wolfs-berga vgnal kruglo v prsa. Težko ranjenega so oddali v bolnišnico in težko bo okreval.

Gozd je zgorel posestniku M. Winklerju v Rojah. Škode je okolo 4000 K.

Nevihta je v juniju tudi na Koroškem na-pravila veliko škode. Blisk in tresk, vihar in ploha so v časi v par minutah poplavlili cele okraje.

Neroden strelec. V Severni soteski pod Re-brco je delavec Metko prežal na srnjaka. Puška se mu je baje samo od sebe sprožila ter zadela nekega Bogataja, 63 let starega berača, ki je bil nevarno ranjen. Strelec se je sam naznanil sodniji.

Dekle se je obesilo v Celovcu. Bilo je ko-maj 19 let stara in hči nekega cestarja. Zme-šalo se ji je baje, ker je bila drugače pridna.

Nekoliko pregovorov za kmete. V vsaki zapisi se jih z zlatimi črkami, in kadar li-te jutranjo molitev, jih vselej pazno preb-So: Bog gospodar, Marija gospodinja. — seješ, sebi žanješ. — Rodovitna so tista la-katerih kmet pleše. — Pred velikim kmet gnoja se dober gospodar odkrije kakor pre-likim gospodom. — Rana ura, zlata ura. Po gospodski je: po spanji poležati, po posejedi, kmet pa pri tem na beraško pride. — Kjer je dosti rok, tam gre de-škok. — Trebuh se redkokdaj spomni po-dobrot. — Kdor kruha strada, je smeha sit. — Gorje gospodarju, katerega družina — Ti gospod, jaz gospod, kdo pa bo hlapec. Baba gospodar, volk mesar. — Hišna ma- z očmi, kakor z rokami stori. — Kjer ma-pejo, tam špeh raste. — Kar se doma naj se po vasi ne razglasi. — Povsod je doma najbolje. — Pogosta družina, sloka — Ni ga hujeja vjeda od zlobnega sosed. Pamet in dobra sreča se malokdaj razide. **Živ pokopan.** Črevljar Mesfivi, ki je v roku v Afriki poročil zaporedoma 30 pre-mžen, ali vsako je kmalu po poroki umor-potem zakopal v kleti, da se polasti nje-denarja, je bil ravnokar v Tangeru za živ pokopan.

Rebelija proti župniku. V Corridico pi-zinu so zadnje nedeljo kmetje vdrli v faro-tam vse razbili. Župnik je komaj zbežal z zadnja vrata proč. Žandarmerija je šele-pravila konec. Vzrok vsemu temu? Župnik na prižnici kmete psoval. — Ko bi se pri-tako zgodilo vsakemu župniku, ki na pri-napada in psuje naše kmete, bila bi komaj-lovica spodnještajerskih in kranjskih farov-o. **Stekel pes.** V Marmaros Szigetu na Ogr-j je pes nekega nadčastnika 17 oseb vgriznil med teh jih je osem nevarno ugrizenih.

Morilki Zeller. V Ljubnem (Leoben) pondeljek pričela pred porotniki obravnava tema morilkama, ki se bo zavlekla najbrže petka. Sestri v začetku tajita vse, češ, ra-ponesrečena Marija Mayer si je sama v življenje. Friderika je že priznala svoje dodelstvo.

Trpinčenje živali. Prav veselo je, če se člo-nekoliko pogleda po deželi. Povsod najde pri-roke, življenja vesele obraze, ali nekaj mi na-nekdar ni ugajalo, zlasti v bregovitih kn-ne in to je: da se na deželi ponekod žival po-trpinči, nele s konji in sploh uprežno živin-tako ravna, temveč tudi z drugo domačo ži-To je vam preklinjanja, vrskanja, da se na-ure daleč razlega, kadar vam kak kmet polnaložen voz in uboga žival ne more v-zmagati. Ko bi mogla žival govoriti, lahko-se obrnila kakor Balaamov osel v Sv. Pe-ter pralaša neusmiljenega gospodarja ali bla-„Čemu me tepeš, ali ti ne služim zvesto, če-ne morem več, zakaj me preoblaša?“ Člove-kojaj verjel, kako morejo biti nekateri lje-toli neusmiljeni! In to je navadno res: kdo-neusmiljen do bližnjega, ne pozna tudi usmilje-do živali in druga resnica je, da se temu m-že otrok. Zgodilo se je že, da je majhen p-ptičkom oči izbadal, konečno pa je na v-koščal, ko je pozneje ljudi moril. Zato ti-moremo dovolj tople preporočati starišem-gg. učitelji itak v tem oziru delajo večin-svojo dolžnost, da uče svoje deco že v m-mladosti ljubezni ob živali. Kajti vidimo v-akobrez vzroka se žival pretepa, suva, trga k-ku bi to bilo kos lesa Videl sem nekoč, kako-je konj brez moči zvrnil na tla, ko je m-voztit težek voz lesa. In kaj je storil poživ-hlapec? Dotle udriha po ubogem kljusetu, i-Lenar-ler ne vstane in ne potegne voza, ki je s-nejegove moči nabasan. Ako ne pomaga, tep-z bičem, prime se debelejšje orodje ali gre-živinski hlapec ter s štilom mlati po glavi-z nogo brca, dokler se žival zopet ne z- In malo kdo se zglaši pomagat. Žandarm-iz župani bi imeli še vestejše poizvedbo-Proti trpinčiteljem živali bi se imelo post-priv ojesto.

Važno za izseljence v Ameriko. Iz Št. P-Minn. Javno mnenje v Ameriki skuša že-časa glede kolonizacije voditi slepo in brezsmis-